

Životopis

Filip Kreuziger

Pan Filip Kreuziger se narodil v 8. června roku 1954 v období, kdy byli v Československu u moci komunisté. Prožil velmi šťastné dětství především se svojí matkou, která byla do jeho patnáctých narozenin doma. Již od mládí ho vedla ke skautu jeho matka, která i pod útlakem režimu zůstala skautem. S rodiči bydlel v ulici Ruská na Praze 10. V dětství si užíval pohody u své babičky a dědečka ve Vršovicích, kde trávil za teplých letních dnů mnoho času na jejich zahrádce.

Kromě babičky v létě navštěvoval skautský tábor u Červeného Hrádku, pořádaný Mladou frontou. Prvního se účastnil v roce 1962. Mladá fronta podporovala skauting a pořádala i další veřejné akce pro děti, které si vždy užil.

Když byl starší, tak s kamarády v roce 1966 ve škole založili vlastní sdružení Psohlavců, se kterým jim pomohla jejich učitelka, taktéž skautka.

Uvolnění režimu během tzv. „Pražského jara“ v roce 1968 umožnilo Filipovi beztréstně odevzdat pionýrský šátek a naplno se mohl stát pravým skautem, o jakých mu vyprávěla matka. To byl začátek řádné skautské činnosti nejen pro něj, ale i pro mnoho dalších dětí, které byli ochotni prosazovat hrdé a čestné skautské ideály. Skautské oddíly začali jezdit veřejně na tábory. Nejoblíbenější lokalitou Filipova oddílu byla Želivka u Prahy. Byl to krásný čas uvolněného života s kamarády vyplněný výpravami a zábavou.

Pak však udeřil 21. srpen 1968 a invaze vojsk Varšavské smlouvy a dramatická cesta z Jizerských hor, během které Filipův otec musel kličkovat mezi východoněmeckou válečnou technikou. Tatínek byl také činný při rozvážení protiokupačních letáků, pro Filipa to znamenalo, že mu režim neumožnil nastoupit na střední školu a udělat si maturitu.

Dva roky na to byl Filip nucen přejít zpět pod pionýra. S kamarády se přidal do Tělovýchovné jednoty na Žižkově, kde se naštěstí mohli opět věnovat skautingu. Organizaci sice vedl předseda, který byl členem komunistické strany, ale také to byl bývalý skaut, a držel nad ostatními bývalými skauty a jejich činnostmi ochrannou ruku. Bohužel narazil i na zaryté odpůrce, před kterými nesměl nic dát najevo.

Ve své skautské činnosti však nepolevoval ani v období normalizace v 70. letech. V roce 1984 se poprvé uskutečnila akce, ve které si připomínali velké historické události. Nejoblíbenější se stala rekonstrukce vylodění v Normandii, kdy se z vod rybníka stal kanál La Manche a ze skautů na člunech spojenečtí vojáci osvobozující Evropu do nacismu.

V letech 1986 začal jezdit s kamarády na vysokohorskou turistiku. Velmi oblíbenou lokalitou se staly slovenské hory, kde mohli nerušeně cestovat a šplhat.

Filip Kreuziger jako dospělý nevěřil, že se dožije konce totality. Ten však přišel dřív, než čekal. Již roku 1989 došlo k revoluci. Režim předal moc do rukou nově demokraticky zvolené vlády a skauting byl obnoven nadobro.

V devadesátých letech se dokonce mohl konečně znovu podívat za hranice republiky. Lyžoval v Andoře v Pyrenejích a projel Skandinávii, kterou od té doby velmi obdivuje pro krásnou přírodu.

Doteď je členem 301. skautského oddílu, kde po revoluci vařil v táborové kuchyni. I přes dlouhou dobu, která uplynula od jeho vstupu do skautu, zůstává podstata organizace stejná a toho si cení nejvíc. Celý život zastává heslo, aby člověk byl slušný k sobě, ostatním, a měl by pomáhat chránit přírodu.